

הפילוג בד"ש הוא תחנה חדשה בדרכו העקלקלה של שמואל תמיד

דיג אחרי דיג

אחרי שהפילוג הוא כבר עובדה קיימת, ונערכת חלוקת הנכסים וחלוקת הח"כים בין שתי המיני-תנועות שיצאו בשריקה מהבלון הנפוח ששמו ד"ש, התר יישבו חברייהכנסת של ד"ש ומנהיגיה לשעבר לבחון: מה בעצם קרה? מדוע התפרקה התנועה?

חילוקי-הדעות הפוליטיים, או הבדלי-ההשקפות בין חברי התנועה, כמעט שלא היו משמעותיים. ובכל המיפלגות האחרות קיימות קבוצות החלוקות בדיעותיהן יותר מאשר היריבים הגדולים ביותר בד"ש לשעבר. בליכוד יושבים ביחד ראשי הדיג מיפלגה הליברלית היוניים עם גאולה כהן

שאופיו של ידן הוא כאופיו של כל פר לטיקאי אחר מרמתו, אולי עם פחות תבונה. אבל סגולות אלה כוודאי שאינן מפרקות מיפלגה בעלת-מעוף ו"חדוות-יציר רה", כפי שד"ש נראתה, לפחות לחבריה, בתחילת דרכה.

„כמו קוץ

בתחת!

התשובה האמיתית נמצאת אצל אותם שהיו מקורבים לצלחת בד"ש, מנהיגי מיפלגה זו וחבריהכנסת שלה.

בשיחות פרטיות, ולעיתים גם בשיחות לפירסום, תולים מרבית חברי-הכנסת לשעבר של ד"ש את קולר הפילוג בצווארו של שריהמישפטם שמואל תמיד, מאשימי תמיד נמנים עם שני הפלגים של ד"ש, הדמוקרטים ואנשי שינוי:

אמנון רובינשטיין על תמיד, במסיבת-ההגיווחן שערך רובינשטיין בביתו אחרי תבוסת ידן במועצת ד"ש: „תמיד עשה לנו את העבודה. תמיד השתלט על ידן, וכל אחד יודע מי זה תמיד.”

מרדכי וירשובסקי: „תמיד הוא חלאה. בכל מקום שהוא היה מגיע אליו, תמיד יש שינאות ודברים רעים. ביום שהוא נכנס לד"ש נגמרה ד"ש, אבל אולי זה טוב.”

שמואל טולידאנו: „תמיד הוא מור קיון, אבל ההשפעה שלו על ידן היתה כליכך חזקה, עד שזה עזר לנו מהר מאד להבין מי זה באמת ידן.”

זיירן עמישי: „תמיד הוא אסון לא רק לד"ש, אלא לכל הממשלה והכנסת. בגלל תמיד נהרסה ד"ש.”

מאיר עמית: „אחת הסיבות שלא הלכנו לבסוף עם ידן, היתה תמיד.”

דויד גולומב: „אני לא רוצה לומר מילה על ידן, אבל מי שמכיר אותי יודע בדיוק מה דעתי על האיש הזה.”

שמחה אליהו, שהצטרף לקבוצת ידן-תמיד: „לא הייתי לוקח את תמיד כשותף שלי, וגם לא הייתי עושה איתו עסקים.”
מרדכי אזגברלי, שהצטרף לקבוצת ידן-תמיד: „תמיד מוביל את ידן באף.”
שפיך אסעד, שהצטרף אל קבוצת ידן-תמיד: „עכשיו תמיד הוא פיתאום בעד שלום, מחר הוא יהיה בעד מילחמה, מחרתיים בעד שלום וכך הלאה. אני לא מאמין לאיש הזה בשום דבר.”

אסף יגורי הובא על-ידי תמיד לד"ש מהמרכז החופשי, והיום אינו מחליף מילה עם תמיד. יגורי נמנע מלהצטרף לקבוצת ידן-תמיד רק בגלל תמיד: „המילה ושקרן היא מחמאה בשביל האיש הזה.”

בנימין חלוי, אחרי תבוסתו בהתמודדות עם תמיד על משרת שריהמישפטם: „יש לי הרבה להגיד עליו, אבל כל מה שאגיד עכשיו ישמע כאילו אני אומר את זה מפני שהפסדתי בהתמודדות.”

עקיבא נוף, נאמנו של תמיד, בתקופה שבה היה בריב עם תמיד: „אני מאוכזב.”
ייגאל ידן, ערב כניסת תמיד לד"ש: „מה אני יכול לעשות? הוא סידר אותי. אני צריך אותו כמו קוץ בתחת!”

ארבעה-עשר חברי-הכנסת האלה של ד"ש, לא היו צריכים להיות נביאים כדי לדעת לאן יביא תמיד את מיפלגתם, שר היתה חדשה. כל שתיה עליהם לעשות היה לקרוא עתונים ולבחון את דרכו הפוליטית ושל שריהמישפטם, כדי להקיש מהם בדייק לאן מועדות פניו של תמיד, ולאיוה פח הוא עתיד לגרור את מיפלגתם.

פרק א':

חרות

פעם ראשונה

תמיד חזר מגלות קניה כשהוא מנסה להציג עצמו כגיבור אצ"ל. על-פי טענת תמיד, הוא היה מבכירי לוחמי האצ"ל בירושלים וסגן מפקד האצ"ל בעיר זו. האמת היתה, כמובן, שונה: תמיד היה עסקן של אצ"ל, מונח שהיה כימעט בלעדי לו באותה תקופה, לא ירה אפילו כדור אחד בקרבות, ובוודאי שלא היה איש מיבצעים בכיר בירושלים. בהגלייתו של תמיד לקניה, יחד עם גיבורי-החרות אמיתיים, ישו הבריטים לתמיד טובה, ור הפכו אותו לוחם בעיני הציבור.

תמיד לא התגייס לצה"ל, למרות הדיקרות העקובות מדם של מילחמת-העצמאות, שהיו בשאם כשחזר ארצה. הסיבה

